

[Finansministeren.]

senest med udgangen af 1959, og det er ikke regeringens hensigt at søge den almindelige frigivelse fremskyndet i forhold til dette tidspunkt. Det foreliggende forslag tager derimod sigte på at afbøde nogle af de uheldige virkninger, der vil være forbundet med en sådan meget stor samlet udbetaling fordelt på til dels relativt små beløb blandt et stort antal personer.

De uheldige virkninger af en samlet, almindelig frigivelse består dels i, at den vil medføre en kraftig forøgelse af statens finansieringsbehov, dels i, at den vil resultere i en muligvis kraftig og i hvert fald stærkt koncentreret forøgelse af forbruget.

Mens indfrielsen af statens indenlandske obligationsgæld m. v. ellers i de nærmeste år vil beslaglægge beløb på omkring 200 mill. kr. årligt, vil en samlet frigivelse af den bundne opsparing i 1959 føre til, at amortisation af den indenlandske gæld i dette år vil andrage omkring 500 mill. kr. Det er indlysende, at et så stort udsving i de årlige afdrag og dermed i behovet for refinansiering af statsgælden er uheldig. Tilsvarende vil det ikke være ønskeligt at få en kraftig tidsmæssig koncentration af den forbrugsudvidelse, der utvivlsomt vil blive resultatet af frigivelsen af den bundne opsparing, hvis størrelse jeg skal afholde mig fra at gisne om.

Det er i dag ikke svært at se de ufuldkommenheder, der hæfter ved den bundne opsparing for 1951-52, og jeg vil i denne forbindelse gerne have lov til at nævne, at vi ved de ordninger af tilsvarende karakter, som siden er gennemført, i højere grad har taget i agt, at der også er statsfinansielle og økonomiske virkninger knyttet til tilbagebetalingen. Både sparebeviserne og stabiliseringslånet vil således blive afviklet gradvis — sparebeviserne over en 10 års periode, stabiliseringslånet over 30 år.

Vi har i regeringen overvejet, hvorledes man kunne mindske de ulemper, der er forbundet med den særlige karakter af den bundne opsparing. De ulemper for publikum, der knytter sig til, at opsparingsbeviset er et uom sætteligt navnepapir, og at indfrielsen derfor vil blive besværliggjort ved, at den enkelte skal præstere legitimation, er der ikke noget at gøre ved. Der er heller ikke mange muligheder for at afbøde

de økonomiske og statsfinansielle virkninger af den generelle frigivelse, idet der ikke kan være tale om at forringe stillingen for de opsparingspligtige. Det skal være hævet over enhver tvivl, at de rettigheder, der er skabt for den enkelte borger som led i de stabiliseringsforanstaltninger, som det gennem årene har været nødvendigt at gennemføre, er uantastelige. De skal heller ikke kunne modificeres gennem ny lovgivning.

Det foreliggende forslag indeholder da heller ikke noget forsøg på at forringe stillingen for indehaverne af den bundne opsparing. Enhver indehaver af et opsparingsbevis vil få det indfriet, tillige med påløbne renter ved udgangen af 1959 i overensstemmelse med bestemmelserne herom i lov nr. 266 af 14. juni 1951.

Forslaget tager derimod sigte på at åbne adgang for indehavere af opsparingsbeviser til at foretage en konvertering til andre statspapirer, hvis de finder konverteringstilbud det fordelagtigt.

Konverteringstilbuddet vil bestå i, at enhver indehaver af et opsparingsbevis i en bank eller sparekasse kan få ombyttet opsparingsbeviset med statsobligationer til samme pålydende værdi som beviset og samtidig få udbetalt den påløbne rente kontant. Den påløbne rente vil andrage godt 30 pct. af opsparingsbevisets pålydende. Det vil f. eks. sige, at en indehaver af et opsparingsbevis på 250 kr. kan få ombyttet beviset med obligationer for 250 kr. og samtidig få 76 kroner og 50 øre udbetalt kontant.

De statsobligationer, som gives i bytte for opsparingsbeviset, vil være omsættelige, og den enkelte må afgøre med sig selv, om han vil beholde dem eller søge dem afsat. Af praktiske grunde vil opsparingsbeviser på under 500 kr. samt den del af større opsparingsbeviser, der ikke er delelig med 500 kr., blive ombyttet med præmieobligationer af et nyt præmieobligationslån, der ligesom de andre præmielån vil blive trukket 2 gange om året. Opsparingsbeviser på 500 kr. og den del af store opsparingsbeviser, der er delelig med 500 kr., vil blive konverteret til ordinære statsobligationer af en type, som på tidspunktet for konverteringen vil have en omsætningsværdi, der så nær som muligt svarer til den pålydende værdi. Efter alt at dømme vil dette betyde, at de